

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pkf.IV.25.023/2024/2.

A kérelmező:

kérelmező1 (cím1) I. rendű;

kérelmező2 (cím2) II. rendű

A kérelmezők képviselője:

Dr. Bagossy Attila József (cím3)

A kérelmezett:

Törvényszék

A kérelmezett képviselője:

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

kérelmezett (16. sorszám alatt)

Az ügy tárgya:

vagyoni elégtétel iránti igény

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

20.Pk.50.736/2023/15.

V é g z é s

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőknek személyenként 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint - 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A kérelmezők mint felperesek 2020. január 1. napján terjesztettek elő keresetlevelet a kérelmezett törvényszék illetékességi területe alá tartozó Járásbíróságon (a továbbiakban: járásbíróság) előtt. Örökösként, jogelődjük és az alperes között fennálló élettársi közös

vagyon megosztására alapítottn az alperest személyenként 5.104.000 forint és ennek késedelmi kamata megfizetésére, továbbá a vagyonelettár 21. tétele alatti arany nyaklánc és a vagyonelettár 22. tétele alatti jegygyűrű kiadására kérték kötelezni. A szerzési arányt – rájuk kedvezőbben – 70-30 %-os arányban kérték megállapítani.

- [2] A keresetlevél közlését követően az alperes az írásbeli ellenkérelmét 2020. február 19. napján terjesztette elő, melyben a felperesi jogelóddel fennállt élettársi viszonyát nem vitatta, a szerzési arányt 50-50%-ban jelölte meg, a vagyonemérlegbe felvett ingóságok és készpénz egy részére elismerő nyilatkozatot tett, más részét vitatta, nyilatkozott a vagyontárgyak értékére is. Az írásbeli ellenkérelem előterjesztését követően a járásbíróság 2020. április 7. napjára tűzte ki az első perfelvételi tárgyalás időpontját, melyet 2020. március 19. napján a koronavírus járvány miatt kihirdetett veszélyhelyzet okán „rendkívüli törvénykezési szünetre” hivatkozással elhalasztott, és az újabb perfelvételi tárgyalást 2020. június 2. napján tűzte ki 2020. július 9. napjára.
- [3] A 2020. július 9. napján megtartott perfelvételi tárgyalást a járásbíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 192. § (1) bekezdés c) pontja alapján elhalasztotta, és a folytatólagos perfelvételi tárgyalás időpontjául 2020. október 1. napját tűzte ki.
- [4] A peres felek a 2020. szeptember 8. napján érkezett beadványukban a 2020. október 1. napjára kitűzött tárgyalás elhalasztását kérték közös kérelemre, a Pp. 229. § (1) bekezdésére hivatkozással. Kérelmüket azzal indokolták, hogy az említett tárgyalási határnappal egy időben több védői feladatot is el kell látniuk és a helyettesítésükről nem tudnak gondoskodni. Erre figyelemmel a járásbíróság a perfelvételi tárgyalást a 2020. szeptember 10. napján kelt végzésével 2020. október 29. napjára halasztotta (ellenirat harmadlagos kérelem 1. pontjához kapcsolódó tényállás).
- [5] Az eljárás felek közös kérelmére 2021. március 17-től 2021. május 31-ig szünetelt (ellenirat harmadlagos kérelem 2. pontjához kapcsolódó tényállás).
- [6] A felperesek 2021. május 31. napján érkezett beadványukban kérték az eljárás folytatását. A járásbíróság a folytatólagos perfelvételi tárgyalás időpontját 2021. szeptember 14. napjára tűzte ki. A felek a tárgyalás napján közös kérelmet terjesztettek elő a perfelvételi tárgyalás elhalasztásra azzal az indokkal, hogy a Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatóságának igazolása az alperes nyugdíjáról nem érkezett meg, enélkül pedig a perfelvételt lezárni nem lehetséges. A járásbíróság a kiűzött tárgyalást megtartotta, azon a felperesek jelenlévő képviselője nyilatkozatot is tett, és arra hivatkozva, hogy nemrégiben kapta meg az örökhagyó 2019. évi jövedelméről készült igazolást, 15 napot kért a keresetmódosítás és a végleges vagyonemérleg benyújtására. Ezt követően a járásbíróság a perfelvételi tárgyalást elhalasztotta, a halasztás okaként a Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg, és az újabb perfelvételi tárgyalást 2021. október 28. napjára tűzte ki (ellenirat harmadlagos kérelem 3. pontjához kapcsolódó tényállás).
- [7] A felek képviselői a 2022. január 6. napjára kitűzött perfelvételi tárgyalás elhalasztását kérték közös kérelemmel, a felperesi képviselő egy másik perben tartandó tárgyalási képviseletre hivatkozott, az alperes pedig a tárgyalási határnappal egy időben „több feladat ellátására” hivatkozott azzal, hogy a helyettesítéséről nem tud gondoskodni. A járásbíróság erre tekintettel a perfelvételi tárgyalást 2022. január 20. napjára halasztotta (ellenirat harmadlagos kérelem 4. pontjához kapcsolódó tényállás).
- [8] A felperesek 2022. január 10. napján „keresetváltoztatás” megnevezésű iratot terjesztettek elő, amelyben a felperesi jogelőd és az alperes közti szerzési arányt – egyezően a keresetlevéllel – 70-30% -ban jelölték meg, és előadták a számításuk alapjául szolgáló jövedelmi viszonyokat. Az elsőfokú bíróság a felperesi iratot 2020. január 11. napján kelt

végzésével azzal kézbesítette az alperesnek, hogy arra 5 napon belül a Pp. 114. §-nak megfelelő ellenkérelmet terjeszthet elő. Az alperes a végzést – nyilatkozata szerint – 2022. január 17-én vette át, és ugyanezen a napon a határidőt 10 nappal kérte meghosszabbítani. A 2022. január 20. napján megtartott folytatólagos perfelvételi tárgyaláson a járásbíróság rögzítette, hogy az ellenkérelem előterjesztésére adott határidő nem telt le, valamint a bíróság további határidőt engedélyez az alperes részére, ezért a perfelvételi tárgyalást el kell halasztani. Ezt követően a folytatólagos perfelvételi tárgyalást elhalasztotta, a halasztás okát a végzésben nem rögzítette, a folytatólagos perfelvételi tárgyalás időpontjául 2022. március 10. napját tűzte ki, melyre tanúkat is idézett (ellenirat harmadlagos kérelem 5. pontjához kapcsolódó tényállás).

- [9] A 2022. március 10. napján megtartott folytatólagos perfelvételi tárgyaláson a perfelvétel lezárására került sor, majd a járásbíróság az eljárást érdemi tárgyalással folytatta és tanúkat hallgatott meg.
- [10] Ezután a járásbíróság több érdemi tárgyalást tartott, a 2022. július 12-i tárgyalást elhalasztotta azzal, hogy külön végzéssel határoz igazságügyi ingó-forgalmi szakértő kirendeléséről. A következő érdemi tárgyalás időpontját 2022. szeptember 22. napjára tűzte ki. A szakértő kirendeléséről a 2022. szeptember 5. napján kelt végzésével intézkedett. A szakvélemény a tárgyalás napjáig nem érkezett meg. A felek a tárgyalás napján érkezett közös kérelmükben kérték a tárgyalás elhalasztását azzal az indokkal, hogy a szakértői szemle időpontja 2022. október 3. napjára került kitűzésre, és addig érdemi előrehaladás nem várható. A járásbíróság a tárgyalási jegyzőkönyvben azt rögzítette, hogy az érdemi tárgyalást el kell halasztania, figyelemmel arra, hogy a szakértői vélemény nem érkezett meg a bíróságra, majd a tárgyalást 2022. október 27. napjára halasztotta (ellenirat harmadlagos kérelem 6. pontjához kapcsolódó tényállás).
- [11] A szakvélemény 2022. október 11. napján a bírósághoz megérkezett, annak a felek részére történő kézbesítéséről a járásbíróság 2022. október 24. napján intézkedett, felhívást a szakvéleménnyel kapcsolatban a felekhez nem intézett. Az alperesi képviselő a szakvéleményt 2022. október 24-én, a felperesi képviselő ismeretlen időpontban (letöltési igazolás az iratok közt nem található) vette át. A szakvélemény kézbesítésének idejére tekintettel a felek a tárgyalást megelőző napon kérték a tárgyalás elhalasztását. A járásbíróság az október 27-i érdemi tárgyalást a jelenlévő alperes kérelmére megtartotta, majd elhalasztotta, és a folytatólagos érdemi tárgyalást 2022. december 8. napjára tűzte ki, egyúttal felhívta a feleket, hogy a szakértői véleményre 8 napon belül tegyék meg nyilatkozatukat (ellenirat harmadlagos kérelem 7. pontjához kapcsolódó tényállás).
- [12] A 2022. december 8. napján megtartott tárgyalást a járásbíróság a határozat kihirdetésére elhalasztotta, az ítéletet 2023. január 12. napján kihirdette.
- [13] A kérelmezők az elsőfokú eljárás elhúzódása miatt, 193 nap figyelembevételével, személyenként 77.200 – 77.200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérték kötelezni a kérelmezettet a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 6. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az észszerűnek minősülő 30 hónapos időtartamot meghaladó, 2022. július 2. napjától 2023. január 12. napjáig terjedő időszakot megjelölve.
- [14] A kérelmezett elleniratában a kérelem elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a kérelemmel érintett eljárásra a Pevtv. 6. § (2) bekezdés a) pontja az irányadó, ezért az elsőfokú eljárás észszerű időtartama 30 hónap. Elismerte azt is, hogy a kérelemmel érintett eljárás elsőfokú szakaszának számított időtartama 1107 nap (2020. január 2. napjától 2023. január 12. napjáig terjedő időszak). Az eljárás figyelembe vehető időtartamát - elsődlegesen 799, másodlagosan 740, harmadlagosan 289 nap levonásával - a Pevtv. 15. § (3) és (4) bekezdése alapján elsődlegesen 308 napban, másodlagosan 367 napban, harmadlagosan 818 napban kérte

meghatározni, amely időtartam az elsőfokú eljárási szakra irányadó 30 hónapos észszerű időtartamnál rövidebb, ezért álláspontja szerint a kérelmezők a Pevtv. 7. § (2) bekezdése értelmében nem jogosultak vagyoni elégtételre.

- [15] Az elsődlegesen és másodlagosan figyelmen kívül hagyni kért időtartamokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a kérelmezők az általuk 2020. január 1-jén előterjesztett keresetet már a perfelvételi tárgyaláson, 2020. július 9-én módosítani kívánták, erre a 25. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatuk szerint 15 napos határidő engedélyezését kérték, azonban végül a kereseti kérelem utolsó módosítására az eljárás szünetelése után, 2022. január 10. napján, két évvel a keresetlevél benyújtását követően került sor, a járásbíró ezért, kizárólag a kérelmezők érdekkörében felmerült elhárítható okból, a folyamatos keresetváltoztatások miatt a perfelvételt csak a 2022. március 10-én megtartott tárgyaláson tudta lezárni. Álláspontja szerint a jogi képviselővel eljáró, és ezáltal professzionális pervitelt gyakorló kérelmezőktől több mint elvárható lett volna, hogy a kereseti kérelmet már eredetileg is úgy terjesszék elő, hogy azt az elsőfokú bíróság érdemben tudja tárgyalni. Mindezen okok miatt álláspontja szerint az elsőfokú eljárási szakasz 1107 napos számított időtartamából az eljárás kezdetétől a perfelvétel lezárásáig, azaz 2020. január 2-től 2022. március 10. napjáig eltelt 799 nap, illetve másodlagosan a keresetváltoztatást tartalmazó irat benyújtásáig, azaz 2022. január 10. napjáig eltelt 740 nap a Pevtv. 15. § (3) bekezdése alapján levonandó az eljárási szakasz időtartamából, mert a kérelmezők érdekkörébe tartozik a perrendtartásnak maradéktalanul megfelelő kereset előterjesztésének hiánya.
- [16] Arra az esetre, amennyiben a bíróság az elsődleges és a másodlagos kérelmezetti kérelemnek nem adna helyt, harmadlagosan az elsőfokú eljárási szakasz számított időtartamából 289 nap levonását kérte az alábbiak szerint:
- [17] 1. A 2020. október 2. napjától 2020. október 29. napjáig eltelt 27 nap. A felek 2020. szeptember 8. napján közösen kérték a tárgyalás elhalasztását, mely kérelemnek a járásbíró helyt adott, a tárgyalást 2020. október 29. napjára tűzte ki. Ennek kapcsán a kérelmezett utalt a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.083/2023/2. számú döntésében foglaltakra és kiemelte, hogy a tárgyalás közös kérelemre történő elhalasztása egy tekintet alá esik az eljárás közös kérelemre történő szünetelésével, a felek a törvényben biztosított jogukkal éltek, azonban a folyamatban lévő eljárás saját akaratukból nem haladt előre, így ez az időszak a kérelmező érdekkörébe tartozó, szükségtelenül eltelt időtartam.
- [18] 2. A 2021. március 17. napjától 2021. május 31. napjáig eltelt 76 nap. Ekkor az eljárás a felek közös kérelmére szünetelt, amely a kérelmezők érdekkörébe eső, szükségtelenül eltelt időnek minősül.
- [19] 3. A 2021. szeptember 14. napjától 2021. október 28. napjáig eltelt 45 nap. A felek 2021. szeptember 14-én ismét közös kérelemre kérték az aznapra kitűzött tárgyalás elhalasztását, amit a bíróság ugyan megtartott, azonban azon az alperes képviselője nem jelent meg, így az ügyben érdemi előrehaladás nem volt, a kérelmezők képviselője pedig ismételt keresetváltoztatás iránti kérelmet terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást elhalasztani tehát már nem tudta, azonban a két tárgyalás közötti időtartam a kérelmezők érdekkörébe eső, elhárítható okból szükségtelenül telt.
- [20] 4. A 2022. január 6. napjától 2022. január 20. napjáig eltelt 14 nap. A felek 2022. január 5. napján ismét közös kérelemre kérték a másnapra kitűzött tárgyalás elhalasztását, az elsőfokú bíróság a tárgyalást 2022. január 20. napjára halasztotta.
- [21] 5. A 2022. január 20. és 2022. március 10. napja között eltelt 50 nap. A 2022. január 20. napjára kitűzött tárgyalást azért kellett elhalasztani, mert a kérelmező keresetváltoztatást tartalmazó kérelmét ki kellett adni az alperesnek, a részére biztosított határidő pedig a kitűzött tárgyalás napjáig még nem telt le. A bíróság a 2022. március 10. napjára elhalasztott

tárgyaláson került abba a helyzetbe, hogy a perfelvételt le tudja zárni, a perfelvétel lezárására a 2022. január 20. napjára kitűzött tárgyaláson a kérelmezőknek felróható okból nem került sor.

- [22] 6. A 2022. szeptember 22. napjától 2022. október 27. napjáig eltelt 35 nap. A felek 2022. szeptember 22-én ismét közös kérelemre kérték az aznapra kitűzött tárgyalás elhalasztását. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást elhalasztani már nem tudta, azonban a tárgyaláson senki sem jelent meg, így azon érdemi előrehaladás nem történt, az elsőfokú bíróság új határnapot volt kénytelen kitűzni.
- [23] 7. A 2022. október 27. napjától 2022. december 8. napjáig eltelt 42 nap. A felek 2022. október 26-án ismét közös kérelemre kérték a másnapra kitűzött tárgyalás elhalasztását. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást 2022. december 8. napjára elhalasztotta. A két tárgyalás közötti időtartam így a kérelmezők érdekkörébe eső elhárítható okból szükségtelenül telt.
- [24] A kérelmezők elleniratra tett észrevételükben kérelmüket fenntartották, a figyelembe vehető időtartam csökkentésével nem értettek egyet.
- [25] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőknek személyenként 77.200 – 77.200 forint vagyoni elégtételt, valamint – egyetemleges jogosultsággal - 12.700 forint eljárási költséget.
- [26] Az alapeljárás észszerű időtartamát 30 hónapban, számított időtartamát 1107 napban, figyelembe vehető időtartamát – a kérelmezett harmadlagos kérelme alapján 90 nap levonásával (ellenirat 2. és 4. pont) - 1017 napban határozta meg. Megállapította, hogy ez meghaladja az észszerű időtartamot, ezért a kérelmezők vagyoni elégtételre jogosultak a Pevtv. 7. § (2) bekezdése alapján, és az eljárás teljes figyelembe vehető időtartamára igényelhetek volna vagyoni elégtételt, mivel azonban összesen 193 nap alapulvételével jelölték meg a követelésüket, a kérelemhez kötöttség folytán ennek megfelelő összeg megfizetésére kötelezte a kérelmezettet mindkét kérelmező javára.
- [27] A kérelmezett további időtartamok figyelmen kívül hagyása iránti kérelmét alaptalannak találta. Az elsődleges és másodlagos kérelem körében kifejtette, hogy a kérelmezett elsődleges kérelme az elsőfokú eljárás teljes perfelvételi szakasza (2020. január 2. napától 2022. március 10. napjáig terjedő időszak), másodlagos kérelme az utolsó keresetváltoztatás benyújtásáig terjedő időszak (2020. január 2. napától 2022. január 10. napjáig) figyelmen kívül hagyására irányult, a Pevtv. 15. § (3) és (5) bekezdése azonban nem teljes eljárási szak – jelen esetben az elsőfokú eljárás perfelvételi szaka – figyelmen kívül hagyását, hanem „eljárási cselekmények” mérlegelését teszi lehetővé, a perfelvételi szak pedig általánosságban és a konkrét esetben is számos eljárási cselekmény halmaza, amiből egy elemet, a kérelmezők keresetváltoztatását nem lehet kiemelni. Utalt arra, hogy a perfelvételi szak globális mérlegelése nehezen is lenne értelmezhető, hiszen az a bíróság és a felek közreműködésével lezajló eljárásrész, amelyben mind a bíróságnak, mind a felperesnek és alperesnek megvan a Pp. által előírt feladata, a Pevtv. 15. § (3) és (5) bekezdéséből azonban egyértelműen következik, hogy a vagyoni elégtétel fizetésére kötelezés iránti eljárásban csak az elégtételért folyamadó kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt kerülhet sor a figyelembe vehető időtartam csökkentésére. Utalt e körben a BDT2023. 4621. szám alatt közzétett döntésre.
- [28] Megjegyezte, hogy a végzésben összegzett pertörténetből is látszik, hogy a perfelvételi szakban mindegyik fél és a bíróság érdekkörében is felmerült olyan ok, amely miatt a perfelvétel több, mint kettő évig tartott. Kifejtette, hogy a periratok alapján a percselekmények közül a kérelmezettek többszöri keresetváltoztatási szándéka egyedüli okként nem ragadható ki, és kifejezetten túlzó az a kérelmezetti álláspont, hogy a vizsgált per elsőfokú eljárásán belül a perfelvételi szak elhúzódása „kizárólagosan” a kérelmezettek

többszöri keresetváltoztatásának lenne betudható, hiszen – ahogy arra a kérelmezők helyesen rámutattak – az alperes is többször változtatott ellenkérelmet, illetve viszontkeresetet, továbbá a bíróság is halasztott perfelvételi tárgyalást hivatalból.

- [29] A kérelmezett harmadlagos kérelmével kapcsolatban - a Pevtv. 15. § (3) és (5) bekezdésében írt szempontok figyelembevételével – arra a következtetésre jutott, hogy a fenti 2. és 4. pontban írt időtartamot (76 napot) figyelmen kívül kell hagyni. Ezt meghaladó időtartamok levonására nem látott lehetőséget, mert azok álláspontja szerint alapvetően nem a kérelmezőknek, hanem a járásbíróság célszerűtlen, a koncentrálttságot nélkülöző pervitelének voltak betudhatók (elsőfokú határozat [34] bekezdés).
- [30] Bár egyetértett a kérelmezettel abban, hogy a közös kérelemre történő szüneteléssel hasonló megítélés alá esik, ha a felek a kitűzött hatánap előtt legkésőbb három nappal előterjesztett közös kérelemmel kérik a tárgyalás elhalasztását a Pp. 229. § (1) bekezdése alapján, ugyanakkor álláspontja szerint a Pp. 229. § (1) bekezdése nem teremt objektív halasztási okot, a bíróság minden esetben mérlegelheti a felhozott ok fontosságát. Kifejtette, hogy önmagában a halasztási kérelem nem eredményezi a figyelembe vehető időtartam csökkentését, a közös halasztási kérelemmel kiesett időszak csak akkor vonható le a számított pertartamból, ha a tárgyalás elhalasztása az eljárás inaktivitását is előidézi, tehát a tárgyalás megtartása nélkül a perben tétlenségi időszak keletkezik, az üggyel tárgyalás megtartása nélkül nem lehet előre haladni.
- [31] A kérelmező harmadlagos kérelme egyes pontjaiban (1.-7. pont) kért levonásokkal kapcsolatban a következőket fejtette ki:
- [32] 1. Kétségtelen, hogy a 2020. október 1. napjára kitűzött tárgyalás elhalasztását a felek 2020. szeptember 8. napján közösen kérték tárgyalásütközés miatt, ugyanakkor erre azt követően került sor, hogy a járásbíróság a felperes 2020. augusztus 29. napján kelt határidő-hosszabbítási kérelmének eleget téve, 2020. szeptember 2. napján kelt végzésével a keresetváltoztatás előterjesztésére további 15 nap határidőt engedélyezett. A felperes beadványa 2020. szeptember 15. napján, az alperes erre tekintettel előterjesztett perirata 2020. október 12. napján érkezett a járásbírósághoz. Tehát mindattól függetlenül, hogy a felek közösen kérték a 2020. október 1-jei tárgyalás elhalasztását, a per érdemben a tárgyalás megtartása esetén sem haladt volna előre, a tárgyalás elhalasztása hivatalból is indokolt lehetett volna.
- [33] 3. A felek közösen kérték a 2021. szeptember 14. napjára kitűzött tárgyalás elhalasztását is, azonban a tárgyalás elhalasztására nem a felek közös kérelme, hanem a Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontja alapján, a perfelvételi nyilatkozat hiányossága miatt került sor.
- [34] 5. A 2022. január 20. és 2022. március 10. napja között eltelt időszak nem a felek, hanem a járásbíróság terhére róható szükségtelenül eltelt időszak volt, mert alapvetően a perfelvétel lezárására már jóval korábban, a 2020. október 29-i tárgyaláson sort lehetett (kellett) volna keríteni. Az ezt követő időszakban a járásbíróság a perfelvétel alatt több alkalommal rendelt el bizonyítást (megkeresések kiadása a MÁK és a NAV felé), és a felek indítványait kritikátlanul elfogadva, a megkeresésekre adott válaszok függvényében további perfelvétel szükségessége miatt halasztotta el rendre a perfelvételi tárgyalásokat, engedélyezve a feleknek a sorozatos kereset-, ellenkérelem- és viszontkereset-változtatásokat. Ez a célszerűtlen pervitel nem a felek (a kérelmezők), hanem a járásbíróság terhére róható, hiszen a perfelvétel lezárásáról – a felek meghallgatása után – a bíróság dönt. A MÁK és a NAV megkeresése már okirati bizonyítás volt, annak létjogosultsága élettársi vagyoni megosztása iránti perben is a per érdemi szakában van, és indokolt esetben legfeljebb az érdemi szak alatti kereset-, ellenkérelem- vagy viszontkereset-változtatást idézhet elő. Megjegyezte emellett, hogy eljárásjogi értelemben a kérelmezők 2022. január 10. napján beadott beadványa nem minősült a Pp. 7. § 12. pontja szerint keresetváltoztatásnak, mert abban csak a szerzési arány

módosítása történt meg, a petitum (kereseti kérelem) és az érvényesített jog nem változott, így az ellenkérelemváltoztatás lehetőségét ez a beadvány fel sem vetette. A perfelvétel lezárásának tehát a 2022. január 20-i tárgyaláson sem volt eljárásjogi akadály, az alperes ugyanis a perfelvétel lezárásától függetlenül – akár a tárgyaláson, akár később határidő biztosítása mellett – tehetett volna nyilatkozatot a beadványban foglaltakra.

- [35] 6-7. A 2022. szeptember 22. napjára és a 2022. október 27. napjára kitűzött tárgyalásokon előrehaladás nem volt várható, hiszen előbbi esetben a szakvélemény még meg sem érkezett, utóbbi esetben pedig azt a felek még nem kapták meg, egyéb bizonyítást pedig a járásbíróság nem rendelt el. Az eljárás inaktivitását tehát nem a tárgyalás elhalasztása idézte elő, függetlenül attól, hogy a felek a halasztást közös kérelemmel indítványozták.
- [36] A végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a kérelem elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Pevtv. 7. § (1) és (2) bekezdését, a Pevtv. 15. § (3)-(5) bekezdését, a Pp.192. § (1) bekezdését, a Pp. 229. § (1) bekezdését, és a Pp. 81. § (2) bekezdését jelölte meg.
- [37] Továbbra is kérte a keresetlevél előterjesztését követő naptól elsődlegesen 2022. március 10-ig eltelt 299 nap, másodlagosan 2022. január 10-ig eltelt 740 nap levonását, a levonás indokoltsága körében megismételte az elleniratban írtakat. Állította, hogy mind az elsődleges, mind a másodlagos kérelmét a Pevtv. -ben foglaltaknak megfelelően terjesztette elő, konkrét időtartam, konkrétan megjelölt indokokkal történő levonását kérte, sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmét úgy „fordította le”, hogy a perfelvételi szak levonását kérte. Álláspontja szerint annak semmi jelentősége nincsen, hogy az általa megjelölt időszak éppen egybeesik a perfelvételi szak időtartamával. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az elsődleges és másodlagos kérelmét, mégis állástfoglalt abban a kérdésben, hogy a perfelvételi szakban nem kizárólag a kérelmezők, hanem a kérelmezett és az ellenérdekű fél érdekkörében felróható okból is teltek időszakok szükségtelenül.
- [38] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság az első- és másodlagos kérelmét nem teljesítené, a harmadlagos kérelmét is fenntartotta, és a fenti 1., 3. és 5-7. pontokban megjelölt időszakok levonását is kérte az elleniratban írt indokok megismétlésével.
- [39] Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, hogy a Pp. 229. § (1) bekezdése nem teremt objektív halasztási okot, mert a bíróság minden esetben mérlegelheti a halasztás érdekében felhozott ok fontosságát. Hangsúlyozta, hogy pusztán annak a ténynek van jelentősége, hogy a felek közösen kérték a tárgyalás elhalasztását, annak nincs, hogy ezt milyen indokkal tették, és annak sem, hogy halasztás hiányában mi történt volna a tárgyaláson. Utalt arra, hogy a kérelmezők maguk is elismerték, hogy a közös kérelem előterjesztésével rendelkezési jogukat gyakorolták, ezért az elsőfokú bíróságnak a közös kérelemre történő halasztásokkal összefüggésben tett spekulatív, fikciós és "valós okokat" kereső megállapítása iratellenes és sérti a kérelemhez kötöttség elvét.
- [40] Hivatkozott arra is, hogy annak megítélése, hogy a kérelmezett pervezetése, perbeli intézkedései megfelelőek, illetve szükségesek voltak-e a jogvita elbírálása szempontjából, az alapper érdemére tartozó kérdés, a bíróság intézkedéseinek, valamint a felek beadványainak tartalmi értékelése, az abban a kérdésben való állásfoglalás, hogy a perfelvételt mikor kellett volna lezárni, meghaladja a jelen nemperes eljárás kereteit. Kérte ezért az ezzel összefüggő indokolás mellőzését.
- [41] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság az érdemi döntés megváltoztatására nem látna lehetőséget, másodlagosan az elsőfokú bíróság végzése eljárási költségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását, és az eljárási költség 6.350 forint (5.000 forint+áfa) összegre történő leszállítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmezők

eljárási költségét a köztük és a jogi képviselőjük közt létrejött megbízási szerződésre hivatkozással, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (Díjrendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg annak ellenére, hogy a kérelmezők a munkadíj összegét nem részletezték, a költség összegét a felszámítással egyidejűleg nem igazolták, a megbízási szerződést a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglalt törvényi kötelezettsége ellenére nem csatolták.

- [42] A kérelmezettek észrevételükben az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérték, egyetértve a döntés indokaival is. Álláspontjuk szerint az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Pevtv.-t életre hívó Gázsó kontra Magyarország ügyben hozott ítéletéből is következően a nemperes ügyben eljáró bíróságnak vizsgálnia kell az alapügy bíróságának eljárását, azt, hogy a bíróságok miként alkalmazzák a jogszabályi rendelkezéseket, minként juttatják érvényre a Pp. által alapelvei szintre emelt perkoncentráció elvét. Kiemelték, hogy a tárgyalás elhalasztási kérelmüket – a tárgyalásütközés kivételével – a szükséges iratok, még elvégzendő eljárási cselekmények hiánya tette indokolttá. A kérelmezett másodlagos, perköltség leszállítására irányuló fellebbezésével összefüggésben utaltak arra, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség összegének meghatározásakor eltért az ügyvédi meghatalmazással igazolt díjtól. A másodfokú eljárásban a kérelmezettet a köztük és jogi képviselőjük között létrejött megállapodás alapján – melynek igazolására csatolták a meghatalmazást, mely a megállapodás tényét és összegét rögzíti – személyenként 15.000 forint +áfa ügyvédi munkadíj megfizetésre kérték kötelezni.
- [43] A fellebbezés alaptalan.
- [44] Az elsőfokú bíróság végzése helyes, nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pevtv. 9. § (4) bekezdése és a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. §-a alapján helybenhagyta.
- [45] A másodfokú bíróság mindenben egyetért a az elsőfokú bíróságnak a kérelmezett elsődleges és másodlagos kérelme körében kifejtettekkel. A Pevtv. 14. § (2) bekezdés f) pontja értelmében az elleniratban fel kell tüntetni a kérelmező azon eljárási cselekményét, illetve szükséges eljárási cselekménye elmulasztását alátámasztó tényeket, amelyek a kérelmezett álláspontja szerint megalapozzák – a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz vonatkozásában – meghatározott időtartam figyelmen kívül hagyását, a g) pont szerint pedig fel kell tüntetni az f) pont szerinti eljárási cselekményre, illetve mulasztásra tekintettel figyelmen kívül hagyandó időtartamot. Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen kifejtette, a bírósági eljárás, és így annak perfelvételi szaka is, a felek és bíróság egymásra épülő, több eljárási cselekményből áll össze, a Pevtv. 15. § (3) bekezdése azonban csak a kérelmező eljárási cselekménye vagy mulasztása okán bekövetkező eljárás elhúzódása miatt enged levonást, melyből az következik, hogy a kérelmezettnek meg kell jelölnie a kérelmező konkrét eljárási cselekményét, és ki kell mutatni az annak következtében előállt inaktív időszakot, mert ehhez van kötve a nemperes ügyben eljáró bíróság is a Pevtv. 15. § (5) bekezdése értelmében. Nincs arra lehetőség, hogy a bíróság általánosságban vizsgálja a kérelmező perbeli magatartását, és akár a keresetlevél hiányossága miatt (ami egyébként a jelen ügyben nem állt fenn, mert a járásbíróság a keresetlevelet perfelvételre alkalmasnak találta), akár a kérelmező általánosságban perelhúzóknak minősített magatartására miatt a pertartam egy részét, a keresetlevél benyújtásától az utolsó keresetmódosításig, vagy a perfelvétel lezárásig terjedő időszakot figyelmen kívül hagyja. Mindebből következően az erre irányuló kérelem alaptalan, és ezért az azzal kapcsolatban felhozott indokokat sem kell érdemben vizsgálni, és azt nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság sem. Azok a megjegyzései, mely szerint a perfelvételi szakban mindegyik fél és a bíróság érdekkörében is felmerült olyan ok, amely miatt a perfelvétel több mint kettő évig tartott, valamint, hogy az alperesek is többször változtattak ellenkérelmet, illetve viszontkeresetet, továbbá a bíróság is halasztott perfelvételi tárgyalást hivatalból, nem minősülnek érdemi állásfoglalásnak, pusztán a kérelmezett által alkalmazni kért módszer

alaptalansága körében felhozott indoknak, mellyel az elsőfokú bíróság arra mutatott rá, hogy a kérelmezett az általa megjelölt módszerrel gyakorlatilag az ellenérdekű fél és a bíróság eljárási cselekményei következményeit is a kérelmezőkre kívánta hárítani. Példaként említhető a perfelvételre alkalmas keresetlevél benyújtásától az első perfelvételi tárgyalás időpontjáig eltelt idő, melyre a kérelmezőknek semmiféle ráhatásuk nem volt. Nem sértette meg ezért az elsőfokú bíróság a Pevtv.15. § (3) és (5) bekezdését azzal, hogy az elsődleges és másodlagos kérelemben felhozott tényeket és okokat érdemben nem vizsgálta.

- [46] A kérelmezett harmadlagos kérelmével összefüggésben a másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy önmagában az a tény, hogy a felek kérték a tárgyalás elhalasztását, nem ad alapot az eljárás figyelembe vehető időtartamának csökkentésére.
- [47] A Pevtv. 15. § (3) bekezdése szerint a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába nem számítható bele az az eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el. Az (5) bekezdés értelmében a bíróság – a nemperes eljárásban előterjesztett kérelem és ellenirat tartalmának korlátai között – mérlegeli, hogy a bírósági eljárásban félnek minősülő kérelmező, valamint a bírósági eljárást lefolytató bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása mennyiben járult hozzá az észszerűnek minősülő időtartam meghaladásához. A bíróság e körülmények értékelését követően határozza meg a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz figyelembe vehető időtartamát.
- [48] Az idézett törvényi rendelkezésekből következően a kérelmező bármely eljárási cselekményének vagy mulasztásának csak akkor van relevanciája, ha az hatással volt az eljárás időtartamára, ha ezen eljárási cselekmény vagy mulasztás, és nem más ok járult hozzá az észszerűnek minősülő időtartam meghaladásához, ezért ezeket a körülményeket az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett.
- [49] A Pp. 229. § (1) bekezdésének értelmezése körében a másodfokú bíróság csak részben ért egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával. A Pp. e rendelkezése „a tárgyalás elhalasztása tárgyalás megtartása nélkül” címszó alatt úgy rendelkezik, hogy a bíróság a feleknek a kitűzött határnap előtt legkésőbb három nappal előterjesztett, indokolt közös kérelmére a tárgyalást elhalasztja, később előterjesztett közös kérelemre a tárgyalás kivételesen fontos okból halasztható el. Amennyiben a felek a tárgyalás elhalasztását a kitűzött tárgyalási nap előtt három nappal kérik, a bíróságnak nincs mérlegelési lehetősége, a tárgyalás elhalasztása kötelező.
- [50] Amennyiben azonban a bíróság a felek – akár 3 nappal előbb, akár 3 napon belül – előterjesztett közös kérelmére a tárgyalást nem halasztja el, hanem megtartja, úgy a megtartott tárgyalás elhalasztásra már nem a Pp.229. § (1) bekezdése az irányadó, ez esetben a felek korábban előterjesztett kérelme tárgytalanná válik, és a tárgyalás elhalasztásra az adott eljárási szakra vonatkozó szabályok irányadók, így perfelvételi szak esetén a Pp.192. §-a, érdemi tárgyalás esetén a Pp.223. § (1) bekezdése.
- [51] A Pp. 192. § (1) bekezdése szerint a perfelvételi tárgyalást akkor halaszthatja el a bíróság, ha a fél a tárgyalást elmulasztotta és az ellenfél a tárgyaláson a keresetét, viszontkeresetét megváltoztatta vagy a kereseti, viszontkereseti kérelmét, illetve beszámítás útján érvényesített követelése összegét felemelte /a) pont/ vagy a fél a tárgyaláson az a) pontban meghatározott nyilatkozatát oly módon változtatta meg, hogy a tárgyaláson jelen lévő ellenfélnek az ellenkérelem vagy annak módosítása, illetve nyilatkozata előterjesztésére megfelelő időt kell biztosítani /b) pont/, a fél a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudja teljeskörűen megtenni /c) pont/, vagy a perfelvétel lezárásának e törvény szerinti egyéb akadálya van /d) pont/.

- [52] A Pp. 192. § (2) bekezdése kimondja azt is, hogy a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának az (1) bekezdés b) és c) pontja alapján nincs helye önmagában azért, mert a fél képviselője a nyilatkozatot azért nem tudja megtenni, mert a jelen nem lévő fél vagy annak más képviselője rendelkezik a szükséges ismeretekkel. A (3) bekezdés értelmében a tárgyalást elhalasztó végzésben a halasztás okát meg kell jelölni.
- [53] Az érdemi tárgyalás a Pp. 223. § (1) bekezdése értelmében – ide nem értve az esetleges kiegészítő perfelvétel esetén követendő eljárást – akkor halasztható el, ha az érdemi tárgyaláson a bizonyítás lefolytatása nem, vagy csak részben lehetséges.
- [54] Ha bíróság úgy halasztja el a tárgyalást, hogy a halasztás törvényi feltételei fennállnak, lehet jelentősége annak, hogy a törvényi feltételek – a halasztás oka – bekövetkezésében van-e szerepe a kérelmező eljárási cselekményének vagy mulasztásának. Ha a bíróság eljárási cselekményét – a tárgyalás elhalasztását – a kérelmező a Pevtv. 15. § (3) bekezdése szerint értékelhető eljárási cselekménye vagy mulasztása tette szükségessé, akkor – és csak akkor – az ennek következtében eltelt idő levonása megfontolás tárgyát képezheti, melyet azonban minden ügyben egyedileg kell vizsgálni.
- [55] Ha azonban a bíróság a tárgyalást a törvényi feltételek hiányában, a felek kérelmeinek kritika nélküli elfogadásával halasztja el – ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt –, úgy közömbös, hogy a felek e tárgyban milyen kérelmet terjesztettek elő, az eljárás elhúzódásához hozzájáruló eljárási cselekmény ugyanis ez esetben már nem a felek, hanem a bíróság eljárási cselekménye, ami a Pevtv. 15. § (3) bekezdésének alkalmazását kizárja. Mindez következik egyrészt abból, hogy a tárgyalás elhalasztására vonatkozó, fentebb idézett jogszabályi rendelkezések a döntés jogát a halasztás kérdésében a bíróságnak adják meg, és a bíróság e kérdésben - a Pp. 229.§ (1) bekezdés első mondatában írt eset kivételével - a felek kérelméhez nincs kötve, másrészt következik abból is, hogy az alaki pervezetés a Pp. 233. § (1) bekezdése értelmében - mely szerint e törvény keretei között az elnök határozza meg a tárgyaláson és tárgyaláson kívül teljesítendő perbeli cselekményeket, azok sorrendjét, idejét, és gondoskodik a rend fenntartásáról – a bíróság feladata, és a Pp. 6. §-a a bíróság kötelezettségévé teszi azt is, hogy a perkoncentráció érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel járuljon hozzá ahhoz, hogy a felek eljárási kötelezettségeiket teljesíthessék.
- [56] A Pevtv. 15. § (5) bekezdése szerinti mérlegelés alapján történő döntés során, a fent részletezett keretek között a nemperes eljárásban eljáró bíróság nemcsak vizsgálhatja az alapügyben eljáró bíróság pervezetésének perrendszerűségét, hanem vizsgálnia is kell annak eldöntéséhez, hogy a felek eljárási cselekménye vagy a bíróság eljárási cselekménye járult hozzá az eljárás elhúzódásához. Abban egyetért a másodfokú bíróság a kérelmezettel, hogy a nemperes eljárásban eljáró bíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az alapeljárás bíróságának az ügy érdemében tett intézkedései célszerűek, szükségesek voltak-e, de ezt az elsőfokú bíróság nem is vizsgálta. Abban is egyetért a másodfokú bíróság a kérelmezettel, hogy a nemperes eljárásban eljáró bíróság általánosságban nem minősítheti az alapügyben eljáró bíróság pervezetését, eljárását, csak konkrét eljárási cselekményeken keresztül – ahogy nem vizsgálhatta általában a kérelmezett elsődleges és másodlagos kérelme alapján általánosságban a kérelmező perbeli magatartását sem –, mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzésének indokolásából a [34] bekezdést és a [37] bekezdés 1-13 sorát (ellenírat 5. pontjában kért levonással kapcsolatos indokolás).
- [57] Mindezek előre bocsátásával - a kérelmezett harmadlagos kérelme körében - is azt kellett megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság helyesen, a Pevtv. 15. § (3) és (5) bekezdésének megsértése nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmezett által a harmadlagos kérelem 3., 5.-7. pontjában megjelölt egyes időszakok nem minősülnek a kérelmező eljárási cselekményei miatt figyelmen kívül hagyható időszakoknak az alábbi indokok miatt:

- [58] 3. A 2021. szeptember 14-i tárgyalást a bíróság nem a felek közös kérelmére halasztotta el, hanem a Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontjára alapján, mert úgy ítélte meg, hogy a kérelmezők a perfelvételi nyilatkozatukat a tárgyaláson önhibájukon kívüli okból nem tudták teljeskörűen megtenni. Ha e körülmény valóban fennállt, akkor az „önhibán kívüliség” kizárja, hogy a tárgyalás elhalasztása miatt eltelt idő a kérelmezők érdekkörében felmerült, elhárítható okból szükségtelenül eltelt időnek minősüljön. Ha pedig e körülmény fennállásának hiányában, a felek tárgyalás elhalasztásának szükségessége kérdésében kialakított álláspontját kritika nélkül elfogadva döntött – a perfelvétel lezárása helyett – a halasztásról, akkor az ügy előrehaladását már a bíróság, és a nem a kérelmezők perbeli cselekménye gátolta, és ezért nincs lehetőség a levonásra a Pevtv. 15. § (3) bekezdése alapján.
- [59] 5. A kérelmezett által kért levonást a másodfokú bíróság a fentebb mellőzött indokolási rész figyelmen kívül hagyásával is alaptalannak találta. Tény, hogy a felperesek 2022. január 10. napján „keresetváltoztatás” megnevezésű iratot terjesztettek elő, azonban az érdemi tárgyalás elhalasztásához nem ez a körülmény vezetett, hanem az, hogy a bíróság az alperest erre vonatkozó írásbeli ellenkérelem előterjesztésére hívta fel, melynek határideje a tárgyalásig nem telt le. Ez azonban teljes mértékben szükségtelen eljárási cselekmény volt, a felperes beadványa ugyanis – megnevezése ellenére –, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen látta, nem tartalmazott keresetváltoztatást (megváltoztatott szerzési arányokra hivatkozást sem, mert a per kezdettől 70-30%-os szerzési arányt állított), így sem újabb írásbeli ellenkérelem, sem ellenkérelem-változtatás lehetőségét nem vetette fel, és ezt a bíróságnak is fel kellett volna ismernie. Nem lett volna akadálya annak, hogy a felperesi beadványra az alperes a tárgyaláson nyilatkozzon, a tárgyalás elhalasztására tehát nem a felperes szeptember 15-i beadványa szolgáltatott okot, ezért a tárgyalás elhalasztása miatt eltelt idő – a kérelmezett perbeli cselekményére hivatkozva, a Pevtv. 15. § (3) bekezdése alapján – nem hagyható figyelmen kívül.
- [60] 6. Helyesen látta az elsőfokú bíróság, hogy az eljárás elhúzódását nem a kérelmező eljárási cselekménye okozta, és a tények alapján - nem feltételezéssel - megalapozottan foglalt állást úgy, hogy az eljárás előrehaladását nem a felek halasztás iránti kérelme idézte elő, hanem a szakértői vélemény hiánya, és ez okból a tárgyalást a felek kérelme nélkül is el kellett halasztania a bíróságnak, mivel azon foganatosítható eljárási cselekmény - amely az érdemi tárgyalási szakban a Pp. 214. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítás - nem volt, és a per eldöntésére sem volt lehetőség. A bíróság részéről - költségkímélés céljából, és a tisztességes eljárás követelményéből fakadóan is - az lett volna a helyes eljárás, ha a tárgyalást megelőzően maga intézkedik, hivatalból a tárgyalás elhalasztásról, hogy a feleknek ne kelljen szükségtelenül a bíróságon megjelenni.
- [61] 7. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kért levonásra nincs lehetőség annak ellenére, hogy a felek nyújtottak be közös kérelmet a tárgyalás elhalasztása iránt, mert a bíróság a tárgyalást a kérelem alapján nem halasztotta el, hanem a jelenlévő alperes kérelmére megtartotta, majd ezt követően intézkedett a halasztásról, felhívva a feleket észrevétel előterjesztésére. A tárgyalást tehát a bíróság azért halasztotta el, hogy a felek részére a szakvéleményre – melynek kézbesítéséről csak a tárgyalást megelőzően 3 nappal intézkedett, holott a szakértői vélemény már október 11-én rendelkezésre állt – a nyilatkozattételt biztosítsa. A Pevtv. 15. § (3) bekezdésének megsértése nélkül jutott ezért az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a tárgyalás elhalasztására, nem a kérelmezők érdekkörében felmerült elhárítható okból került sor, nincs ezért lehetőség a tárgyalás elhalasztása miatt az eljárás figyelembe vehető időtartamának csökkentésére.
- [62] Nem ért azonban egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a harmadlagos kérelem 1. pontjával kapcsolatos álláspontjával. A 2020. október 1-jére kitűzött tárgyalás elhalasztását a felek valóban közös kérelemre kérték, mégpedig olyan időpontban, amikor a halasztás a

járásbíróságnak kötelezettsége volt, és amikor tárgyalást akadályozó egyéb körülmény nem merült fel, így ez esetben a két tárgyalás közti időszak, 2020. október 2-től október 28-ig, a tárgyalást megelőző napig terjedő idő (26 nap) a kérelmező érdekkörébe tartozó okból szükségtelenül eltelt, inaktív időszakként minősül, amely nem számít bele az elsőfokú eljárás időtartamába. A tárgyalás napja nyilvánvalóan nem minősíthető inaktív időszakként, így azzal a figyelembe vehető időtartam nem csökkenthető. Annak – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően - nincs jelentősége, hogy a halasztást követően milyen perbeli cselekményekre került sor, hogy a járásbíróság az alperes részére nyilatkozattételre olyan határidőt engedélyezett, amely túlnyúlt az eredeti tárgyalási időpontra, az ugyanis csupán feltételezés, hogy a járásbíróság akkor is így járt volna el, ha a tárgyalást korábban nem halasztja el, nem lett volna ugyanis eljárásjogi akadálya annak, hogy az alperes a szeptember 15-i felperesi beadványra a kitűzött perfelvételi tárgyaláson nyilatkozzon, így az is feltételezés csupán, hogy a perfelvételi tárgyaláson sem haladt volna előre az ügy.

[63] Az eljárás figyelembe vehető időtartama a fentiek okán, további 26 nap levonásával 991 nap, amely meghaladja az eljárás észszerű időtartamát, és megalapozza a kérelmezettek vagyoni elégtétel iránti igényét, nem sérti ezért az elsőfokú bíróság érdemi döntése a Pevtv. 7. § (1) és (2) bekezdését.

[64] Alaptalan volt a kérelmezett elsőfokú eljárási költség összegét támadó fellebbezése is. A Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti, a (2) bekezdés szerint pedig a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A kérelmezett fellebbezésben kifejtett álláspontjával szemben a Pp. idézett szabálya nem tartalmaz olyan rendelkezést, mely szerint az ügyvédi díjmegállapodásra vonatkozó szerződést kellene a félnek csatolnia, a törvény rendelkezése szerint mindössze a felszámított költség összegét kell szükség szerint okirattal igazolni. A kérelmezők megjelölték, hogy eljárási költségként ügyvédi munkadíj megtérítését kérik, ez az igény további indoklásra a 81. § (2) bekezdése értelmében nem szorult, a költség összegét pedig a kérelemhez mellékelte - a fél és a jogi képviselő által is aláírt - ügyvédi meghatalmazás mint okirat igazolja, abban ugyanis felek feltüntették, hogy a Díjrendelet 2. § (1) bekezdése szerint 20.000 forint+áfa ügyvédi munkadíjban állapodnak meg. Megalapozottan határozta meg ezért az elsőfokú bíróság a kérelmezett eljárási költségét a fél és az ügyvéd közt létrejött megbízási szerződésre hivatkozva, bár összecszerűségében attól eltérve, de ezt a kérelmezők fellebbezéssel nem támadták.

[65] A kérelmezett fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a kérelmező másodfokú eljárásban felmerült költségének megtérítésére is, amely a kérelmezőknek a Díjrendelet 2. § (1) bekezdése szerint felszámított – a fellebbezésre tett észrevételhez csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt – munkadíja.

Pécs, 2024. március 28.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró

